

Cuvânt de deschidere a Seminarului Internațional de Imnologie din Timisoara,

editia IV-a.

Prof. univ. Felicia Stancovici,

Decan al Facultatii de Muzică din Timisoara.

Mă simt deosebit de onorată ca să vă prezint urarea mea de „Bun venit” la cea de a IV-a editie a seminarului de imnologie, care an de an a crescut în valoare prin calitatea academică a participantilor. Iată că în acest an în cadrul seminarului participă și oaspeti de prestigiu din străinătate.

Vocatia – spunea un mare cărturar – este un foc viu și uite ce se aprinde într-o apă care doarme.

Ce ne rămâne nouă? Să respectăm această apă adormită, cu încredere deoarece s-ar putea ca în ea să se aprindă pe neașteptate focul viu al vocatiei.

În fața sa, de îndată ce apare cu entuziasm, proslăvim clipa, care i-a dat naștere printr-un imn.

Imaginea ei în măsura în care o putem percepe ne face părtașii săi, deoarece prin imagine ceea ce are ființa se dezvoltă, ne atrage, ne răpește.

Acesta-i extazul existential, extaz la care nu ne pot duce cu aceeași ușurință vorbele, fiindcă orice extaz, este inefabil greu de exprimat.

Dar a vedea e mult, privirea a instruit mințile, în timp ce sunetele, asemenea lor, a desăvârșit-o. Muzica a împlinit-o, ea incubă în plus virtuți vindecătoare de care doar omul are nevoie. Ea, după cum ne informează polifonia, stabilește relația cu sine, ne ajută să ne descoperim pe noi înșine, întărește expresia verbală, făcând să participe la ea și corpul. De aici, respectul pentru cântec. El cere însă educație, reeducație, virtuozitate, cunoaștere și inițiere.

La inima naturii și deopotrivă, la cea a omului, nu se poate ajunge doar prin cuvânt sau imagine, ci și prin muzică. Dar, aspirația omului vizează purificarea, catharsisul pentru a se apropia de Dumnezeu.

Asadar, numai ea, muzica, poate oferi leacurile oricui caută o renastere, o refacere, oricui se străduiește să-i descopere ființa, oricui vizează iluminarea interioară pentru a face loc credinței și implicit, lui Dumnezeu.

Numai arta, prin urmare și muzica, face posibilă intrarea omului în armonie cu sine, cu lumea, cu viața și cu însuși Dumnezeu.

Efectul biologic și psihologic al muzicii asupra omului este cunoscut, de aceea el are nevoie de muzică și devine prin ea, din leagăn până la mormânt, apusul său. Arta sunetelor este în stare să: canalizeze agresivitatea atât de dăunătoare, să o sublinieze și să o îmblânzească

Cum? A cânta împreună - în cor – a executa muzica instrumentală împreună, înseamnă cea mai bună ucenicie și cel mai bun antrenament pentru a o face

să înflorească

să rodească și apoi

să încoltească

să crească,

să se dezvolte

și să rodească din nou prin inefabilul parfum al artei,

bunul simț, simțul răspunderii, simțul apropierii de sine,

dar mai ales de Dumnezeu.

La Dumnezeu ajungem prin cântec, adică prin muzică.

De aceea socotim că acțiunea dumneavoastră de astăzi, înseamnă și va însemna încă un pas spre mai bine, spre mai mult, spre mai om, în toate cazurile, o marcă a drumului spre credință. Tocmai pentru că muzica curăță ce-i pervertit în om, restaurează valorile vitale, este aceea care dăruiește omului adevăratele bucurii.

Urăm succes deplin lucrărilor Simpozionului dumneavoastră și bun sos și tuturor celor care au venit aici mânați de dorința înălțării prin cântec.

Mulumesc gazdelor care ne-au primit cu atâta bucurie și sponsorilor, pentru efortul depus în realizarea acestei manifestări.